

اربعین ۱۴۰۲ در عراق چندشنبه و چه روزی است + عکس کربلا

اربعین حسینی، چهلمین روز شهادت سرور و سالار شهیدان، حضرت اباعبدالله الحسین(ع) و مصادف با ۲۰ صفر است.

به گزارش سایت خبری پرسون، چهلمین روز پس از واقعه عاشورا و شهادت امام حسین (ع) روز اربعین و در ایران تعطیل رسمی است.

تاریخ اربعین ۱۴۰۲ در ایران

تاریخ اربعین ۱۴۰۲ در تقویم شمسی با چهارشنبه ۱۵ شهریور ۱۴۰۲ برابر است.

تاریخ اربعین ۱۴۰۲ در تقویم میلادی با ۶ سپتامبر ۲۰۲۳ برابر است.

تاریخ اربعین ۱۴۰۲ در تقویم قمری با ۲۰ صفر ۱۴۴۵ برابر است.

اربعین در عراق چند شنبه است

در سال ۱۴۰۲ بر اساس اعلام دفتر آیت الله سیستانی اول ماه صفر در عراق با ایران یکسان شد و طبق تقویم چهارشنبه ۱۵ شهریور ماه در کشور عراق و ایران مصادف با اربعین حسینی است اما بسیاری از افراد بدون توجه به تقویم اربعین را چهل روز بعد از عاشورا می‌دانند و از آنجا که عاشورا در عراق یک روز پیش از ایران و پنج‌شنبه پنجم مردادماه ۱۴۰۲ بود، سه شنبه چهاردهم شهریور ۱۴۰۲ برابر با ۵ سپتامبر ۲۰۲۳ و ۱۹ صفر ۱۴۴۵ به برگزاری مراسم اربعین در کربلا می‌پردازند.

معنای اربعین

اربعین در لغت به معنی چهل است و در واقع شیعیان چهلمین روز پس از شهادت امام حسین (ع) و یارانش در واقعه کربلا که با ۲۰ صفر مصادف است را اربعین می‌گویند.

فلسفه اربعین

در مورد اینکه منشا و خاستگاه اربعین حسینی چیست؛ دو نقل معتبر وجود دارد:

نخست در روایات آمده اربعین روزی است که اسرای کربلا از شام به مدینه مراجعت کردند، در برخی از منابع هم آمده است که اربعین روزی است که کاروان اسرای کربلا به خاک کربلا و بر مزار شهدای کربلا رسیدند و عزاداری سر دادند.

در این میان سید بن طاووس در «لهوف»، اربعین را روز بازگشت اسرا از شام به کربلا ذکر کرده است. وی می‌نویسد:

«وقتی اسرای کربلا از شام به طرف عراق بازگشتند، به راهنمای کاروان گفتند: ما را به کربلا ببر؛ بنابراین آن‌ها به محل شهادت امام حسین آمدند. سپس در آنجا به اقامه عزا و گریه و زاری برای اباعبدالله پرداختند»؛

اما نقل اول (مراجعت اسرای کربلا به مدینه در روز اربعین) معتبرتر و نزدیک‌تر به واقع است.

بنا بر برخی نقل‌ها اسرای کربلا روز بیستم ماه صفر سال ۶۱ قمری در بازگشت از شام، برای زیارت آرامگاه حضرت امام حسین (ع) و دیگر شهدا به کربلا رفتند اما عده‌ای از علما همچون شیخ طوسی و شیخ مفید معتقدند که اسرا از شام به مدینه رفته‌اند؛ همچنین عده‌ای از علما، نویسندگان و مقاتل، ورود اسرا در اولین اربعین حسینی به کربلا را بعید دانسته و روایات و دلایل در این مورد را رد کرده‌اند با این وجود ورود جابر بن عبدالله انصاری در اربعین به کربلا و زیارت آن حضرت، در بین منابع چندان اختلاف نیست و سنت زیارت اربعین به دست او تأسیس گردیده است.

شیخ طوسی می‌نویسد: «روز اربعین روزی است که جابر بن عبدالله انصاری صحابی رسول خدا (ص) از مدینه برای زیارت قبر امام حسین (ع) به کربلا آمد و او اولین زائری بود که قبر شریف امام حسین (ع) را زیارت کرد.

براساس آنچه در صفحه ۴۹۶ جلد ۱۴ کتاب وسائل الشیعه آمده است، امام صادق (ع) فرمودند: هرکسی که خداوند خیرش را بخواهد، حب امام حسین علیه السلام و حب زیارتش را در قلب او می‌اندازد و هر که را خداوند بدی‌اش را بخواهد، بغض نسبت به امام حسین علیه السلام و بغض زیارت آن حضرت را در قلب او می‌اندازد.

در صفحه ۲۵۳ جلد ۱۰ مستدرک الوسائل آمده است: سیف تمار از امام صادق علیه السلام نقل فرمودند: شنیدم که ایشان می‌فرمودند زائر امام حسین علیه السلام شفیع صد نفر در روز قیامت است؛ کسانی که آتش دوزخ بر ایشان واجب شده است و کسانی که در دنیا از مسرفین بودند.

ابن قولویه در کتاب ارزشمند «کامل الزیارات» از امام صادق در فضیلت پیاده روی برای زیارت امام حسین (ع)، چنین، نقل می‌کند:

يَا عَلِيُّ! زُرِ الْحُسَيْنَ وَلَا تَدْعُهُ. قَالَ: قُلْتُ مَا لِمَنْ أَتَاهُ مِنَ الثَّوَابِ؟ قَالَ: مَنْ أَتَاهُ مَا شِئَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ يَكُلُّ خَطْوَةً حَسَنَةً وَمَحَى عَنْهُ سَيِّئَةً وَرَفَعَ لَهُ دَرَجَةً. فَإِذَا أَتَاهُ، وَكَلَّ اللَّهُ بِهِ مَلَكَيْنِ يَكْتُبَانِ مَا خَرَجَ مِنْ فِيهِ مِنْ خَيْرٍ وَلَا يَكْتُبَانِ مَا يَخْرُجُ مِنْ فِيهِ مِنْ شَرٍّ وَلَا غَيْرَ ذَلِكَ. فَإِذَا انْصَرَفَ وَدَعَا وَ قَالَ: يَا وَلِيَّ اللَّهِ مَغْفُورًا لَكَ أَنْتَ مِنْ حِزْبِ اللَّهِ وَ حِزْبِ رَسُولِهِ وَ حِزْبِ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِهِ، وَ اللَّهُ لَا تَرَى النَّارَ يَعْينِكَ أَبَدًا وَ لَا تَرَكَ وَ لَا تَطْعَمُكَ أَبَدًا

ای علی بن میمون صائغ! قبر حسین علیه السلام را زیارت کن و ترک مکن. عرض کردم: ثواب کسی که آن حضرت را زیارت کند چیست؟ حضرت فرمودند: کسی که پیاده زیارت کند آن حضرت را، خداوند به هر قدمی که برمی‌دارد، یک حسنه برایش نوشته، و یک گناه از او محو می‌فرماید، و یک درجه مرتبه‌اش را بالا می‌برد. و وقتی به زیارت رفت، حق تعالی دو فرشته را موکل او می‌فرماید که آنچه خیر از دهان او خارج می‌شود را نوشته و آنچه شر و بد می‌باشد را ننویسند. و وقتی برگشت با او وداع کرده و به وی می‌گویند: ای ولی خدا! گناهانت آمرزیده شد. و تو از افراد حزب خدا و حزب رسول او و حزب اهل بیت رسولش می‌باشی، به خدا قسم! هرگز تو آتش را به چشم نخواهی دید و آتش نیز هرگز تو را نخواهد دید و تو را طعمه خود نخواهد نمود.